

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:562

av **Cecilie Tenfjord-Toftby (M)**

Säkrad kärnkraftskompetens – en nationell angelägenhet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Energimyndigheten bör få i uppdrag att stödja relevant forskning inom kärnkraftsområdet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör se till att det finns relevanta utbildningar inom kärnkraftsområdet för att säkra kompetensen inom kärnkraftsproduktionen och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den 10 juni i år slöts en parlamentarisk överenskommelse om Sveriges framtida energiförsörjning. Energiöverenskommelsen innehöll bland annat skrivningar kring kärnkraftens framtid, att effektskatten ska tas bort och att politiken inte ska besluta om något slutdatum för vår viktiga kärnkraftsproduktion.

Enligt ägarna till reaktorerna kan de producera klimatsmart el i flera decennier. Att utnyttja deras fulla tekniska livslängd är det bästa och mest resurseffektiva sättet att ta tillvara på de stora investeringar som är gjorda. För att på ett samhällsekonomiskt optimalt sätt och för att efterleva energiöverenskommelsens intentioner, bör en plan för kärnkraftens kompetensförsörjning tas fram. Ett säkert energisystem förutsätter att det finns kompetens och forskning som säkrar dagens och framtidens behov.

Kärnkraften står i dag för ungefär 40 procent av den svenska elförsörjningen. Efter att ha levt under avvecklingshot öppnade alliansregeringen för nya investeringar i kärnkraften och inom ramen för energiöverenskommelsen finns även ett stöd för kärnkraften från S och MP.

Tyvärr så har de rödgröna vaknat sent och den negativa effekten av tidigare signalpolitik om kärnkraftens snabbavveckling har fått konsekvenser för antalet sökanden till utbildningar inom kärnkraftssektorn. Man ser även en minskning av

forskningsmedlen hos de lärosäten som utbildar kärnkraftskompetens och står för viktig forskning inom kärnkraftsområdet.

Oavsett vilken inställning man har till kärnkraft, så bör det faktum att kärnkraften på något sett kommer att finnas kvar i vårt samhälle i flera generationer vara odiskutabelt. De nyaste reaktorerna kommer fortsätta producera el och de äldre fasas ut. Gemensamt för både de producerande reaktorerna och de som fasas ut är att behovet av kärnkraftskompetens kvarstår.

Strålsäkerhetsmyndigheten ansvarar i dag för att säkerheten på våra reaktorer är av absolut högsta kvalitet. Även denna myndighet är beroende av kompetens för att bibehålla den nivå som krävs.

För att säkra att vi även i framtiden, både inom produktion och i en eventuell avvecklingsfas har tillgång till den kompetens som krävs, bör staten ta ett större ansvar för att tillgodose utbildning och stödja relevant forskning till förmån för kärnkraftssäkerheten.

Energimyndigheten är i dag den myndighet som stödjer och arbetar för svensk energiforskning. Energimyndigheten har i dag uppdraget att stödja forskning inom förnybar elproduktion, men i kraft av energiöverenskommelsen, där kärnkraftens viktiga position i energisystemet fastställs, bör Energimyndigheten även få i uppdrag att stödja relevant forskning inom kärnkraftsområdet.

Regeringen bör också se till så att relevanta utbildningar inom kärnkraftsområdet finns för att säkra kompetensen inom kärnkraftsproduktionen, oavsett om det handlar om en säker elproduktion eller för att säkra en trygg utfasning av äldre reaktorer.

Cecilie Tenfjord-Toftby (M)